

Отмъщението на Сократа

По онова време въ атинския театъръ се представяла комедията „Облаци“ отъ Аристофанъ. Тази комедия била твърде любима на гърцитѣ, толкова повече че тя била написана отъ великъ човѣкъ, когото народътъ много обичалъ. Народътъ се стекълъ преди да почне представлението и се притискалъ предъ мраморнитѣ маси, дето се раздавали всѣкому по два обола (1 оболъ = 16 стотинки): единъ за входъ въ театъра, а другъ за закуска презъ време на представлението.

Преди да почне представлението, посетители-тѣ шумно разговаряли, смѣли се и се шегували. По тогавашнитѣ нрави и разбирания, тѣ се присмивали най-вече на ония, които по бедность или друга причина заслужавали милость и подкрепа.

Салонътъ билъ вече препълненъ съ публика, когато единъ прегърбенъ старецъ, бедно облѣченъ, влѣзълъ въ театъра и търсѣлъ мѣсто да седне. Надъ него почнали да се сипятъ подигравки. Нѣкои младежи го тласкали, други оставяли праздно мѣсто между тѣхъ и, когато старецътъ съ мъжа се приближавалъ къмъ стореното мѣсто, тѣ пакъ го заемали съ громки смѣхове и задявки. Обезнадеждениятъ старецъ пребродилъ цѣлия амфитеатъръ, безъ да намѣри мѣсто. Най-после се изправилъ предъ първитѣ мѣста, на които седѣли спартанскитѣ пратеници.

Единъ отъ младежитѣ спартанци, като съгледалъ огорчения старецъ, веднага станалъ и му предложилъ мѣстото си, а самъ той застаналъ правъ задъ него.